

osnov po kome bi mogao zakonito da boravi na teritoriji Srbije može biti prekršajno kažnjen i može mu biti naloženo udaljenje s teritorije Republike Srbije. Prema saznanjima kojima raspolaže Beogradski centar, državni organi ne sprovode postupke deportacije prekršajno kažnjenih osoba, pa su tako pravnici BCLJP u nekoliko navrata tokom 2014. godine u centrima za azil sretali lica sa presudama prekršajnog suda u kojima je izrečena mera udaljenja ili mera bezbednosti proterivanja. Takođe, pojedini tražioci azila koji nisu uspeali da se smeste u centru za azil ili dobiju potvrdu o izraženoj nameri u zakonom predviđenom roku strahuju od deportacije na teritoriju Republike Makedonije.

12.2.1. Procedure za dobijanje statusa azilanta.

Postupak za dobijanje azila pokreće se podnošenjem zahteva za azil na propisanom obrascu koji se podnosi ovlašćenom službeniku Kancelarije za azil (čl. 25).

Kancelarija za azil može doneti odluku kojom usvaja zahtev za azil i strancu priznaje pravo na utočište ili dodeljuje supsidijarnu zaštitu, odluku kojom odbija zahtev za azil i nalaže strancu da, ukoliko nema drugi osnov za boravak, u određenom roku napusti teritoriju Republike Srbije. ili odluku da se postupak za davanje azila obustavi (čl. 27). Kancelarija za azil može, uz ispunjenje zakonom propisanih uslova, odbaciti zahtev za azil bez ispitivanja da li osoba koje traži azil ispunjava uslove za priznavanje azila (čl. 33).

Strancu čiji zahtev za azil je odbijen ili odbačen, ili je odlučeno da se postupak obustavi, Kancelarija za azil najčešće određuje rok od tri dana za dobrovoljno napuštanje zemlje. Ovaj rok je neopravdano kratak jer se radi o osobama koje najčešće nemaju kod sebe putne isprave a ni novčana sredstva. Ako stranac u određenom roku ne napusti Srbiju, biće prinudno udaljen u skladu sa odredbama Zakona o strancima, ali ovaj zakon ne propisuje na koji način će biti regulisan status stranaca koji ne mogu biti prinudno udaljeni, a istekao je rok za smeštaj u Prihvatilištu za strance.

Protiv prvostepenih odluka donetih u postupku azila, žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana prijema prvostepene odluke (čl. 35). U toku 2014. godine u Centru za azil u Banji Koviljači, pravnici BCLJP saznali su iz razgovora sa osobom iz Avganistana, da je njen muž nakon odlaska u PS Loznica gde je želeo da izjavi nameru da traži azil, deportovan u Makedoniju.

Zaštitnik građana je u svojim preporukama 75–6/14 od 10. februara 2014. godine ukazao na neophodnost da Kancelarija za azil uvede svakodnevno dežur-stvo svojih službenika u svim centrima za azil. U skladu sa preporukama Zaštitnika građana, početkom septembra 2014. godine, Ministarstvo unutrašnjih poslova angažovalo je policijske službenike iz PU Valjevo i Novi Pazar za rad u centrima u Bogovađi, Sjenici i Tutinu. Krajem septembra Ministarstvo unutrašnjih poslova je obezbedilo i prisustvo policijskog službenika u Centru za azil u Krnjači. Međutim, službenici MUP koji su postavljeni u centrima za azil nisu službenici Kancelarije za azil, već pripadnici različitih policijskih uprava unutar MUP. Ipak, službenici MUP ne mogu da obavljaju ove radnje u svim centrima za azil sa izuzetkom Centra za azil u Bogovađi, jer u momentu sastavljanja ovog izveštaja još uvek ne raspolažu tehničkom opremom.